

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/146/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113240531
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113240531.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa W. O., nar. XX. X. XXXX, bytom A. Z. XXXX/XX, E., zastúpeného JLŠB Legal Services s.r.o., so sídlom Nám. A. Hlinku 36/9, Považská Bystrica, proti odporcovi Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, v konaní o zaplatenie 338,60 eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 14C/163/2014-77 zo dňa 13. novembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia 338,60 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 18. 12. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Po vykonanom dokazovaní okresný súd ustálil, že nárok na náhradu škody uplatnený podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. proti poisťovni je povinný navrhovateľ preukázať. Nárok na náhradu škody, pokiaľ nevychádza zo zhodného tvrdenia účastníkov, je potrebné preukázať dôkaznými prostriedkami. Uviedol, že v určitom rozsahu môže byť nárok preukazovaný aj tlačivom "Hlásenie škodovej udalosti pre poškodeného a pre poisteného", avšak takéto tlačivo neslúži na zápis o škode a ani ako dôkaz o priebehu a vzniku škody. Obvykle sa priebeh škodovej udalosti spolu s vyhlásením zodpovednosti vinníka za vznik škody zaznamenáva na tlačive - Záznam o dopravnej nehode, ktoré je každý vodič povinný mať k dispozícii. Navrhovateľ takéto tlačivo nepredložil, nepredložil a neoznačil ani iný dôkaz, preukazujúci vznik škody. Ako dôkaz o vzniku škody nemôže slúžiť ani samotná žaloba. Iný dôkaz navrhnutý, ani predložený nebol. Navyše ani sám navrhovateľ, ktorý má povinnosť tvrdenia, sa nedostavil na pojednávanie, v nadväznosti na čo z dôvodu neunesenia dôkazného bremena navrhovateľom, okresný súd jeho návrhu nevyhovel.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na úspech odporcu v spore a účelnosť ním vynaložených trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. Vytýkal okresnému súdu, že dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, nakoľko obsahom oboch riadne vyplnených tlačív, ktoré majú názov „Hlásenie škodovej udalosti pre poškodeného/pre poisteného“ je nesporne aj popis priebehu škodovej udalosti, rovnako aj označenie škodcu a poškodeného s jasným stanoviskom a vyhlásením oboch zúčastnených strán o tom, že škodu spôsobil kameň odskočený od kolies motorového vozidla p. X. L., ktorý svoju vinu za vznik škody uznal. Nemožno preto súhlasiť s tvrdením súdu, že v danom prípade neexistovali žiadne vyjadrenia o vzniku škody, ani o tom, kto za škodu zodpovedá. Naopak navrhovateľ bol a je presvedčený o tom, že vzhľadom na to, že do súdneho spisu boli spolu so žalobou doložené vyššie spomenuté tlačivá, obsahom ktorých bolo i zhodné tvrdenie účastníkov o nároku na náhradu škody a o tom, kto za ňu zodpovedá, nebolo už potrebné preukazovať duplicitne priebeh škodovej udalosti a tie isté vyhlásenia jej účastníkov vo forme záznamu o dopravnej nehode. Účastníci škodovej udalosti takéto tlačivo napokon medzi sebou ani nespisovali, ale poskytli

si vzájomnú súčinnosť pri vyplnení údajov do hlásení škodovej udalosti pre poškodeného/poisteného. Vyjadril presvedčenie, že v danom prípade bol ním predloženými listinami nesporne preukázaný priebeh škodovej udalosti, vznik škody, kto za škodu zodpovedá, aj priama príčinná súvislosť medzi deklarovanou príčinou (odskočenie kameňa od kolies auta idúceho pred poškodeným vozidlom) a vzniknutou škodou na čelnom skle vozidla navrhovateľa. Za nesporné považoval, že jedinou príčinou poškodenia čelného skla na motorovom vozidle navrhovateľa bolo odmrštenie kameňa od kolies pred ním idúceho motorového vozidla a týmto bol nesporne preukázaný kauzálny nexus medzi príčinou a vznikom samotnej škody. Ďalej uviedol, že i keď sa okresný súd nezaoberal otázkou toho, či odskočenie kameňa od kolies idúceho auta je okolnosťou majúcou svoj pôvod v prevádzke motorového vozidla, vzhľadom na nie celkom jednotnú judikatúru v podobných prípadoch považoval za vhodné poukázať na niekoľko relevantných rozsudkov, v ktorých je jednoznačne prezentovaný právny názor o tom, že vymrštenie kameňa ležiaceho na vozovke je okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke motorového vozidla. V presvedčení, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s tým, že samotná argumentácia súdu je v zjavnom rozpore s doteraz ustálenou rozhodovacou praxou súdu v obdobných veciach, žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania, ktoré vyčíslil.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že skutkový stav, z ktorého prvostupňový súd vychádzal pri vynášaní svojho rozhodnutia, bol totožný skutkovému stavu, ktorý viedol odporcu k odmietnutiu plniť navrhovateľovi pred podaním žaloby. Ani pred podaním žaloby navrhovateľ nesplnil svoju povinnosť preukázať, že škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré malo uzatvorené povinné zmluvné poistenie u odporcu. Ako vyplýva zo žalobného návrhu, výlučným dôkazom o priebehu nehodového deja má byť súhlasné vyhlásenie účastníkov nehody. Podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je podľa názoru odporcu takýto dôkaz nedostatočný a nepreukazuje hodnoverne, že k škodovej udalosti došlo tak, ako uvádza navrhovateľ. Ďalej uviedol, že odporca za účelom zistenia okolností vzniku škody a preukázania zodpovednosti škodcu za spôsobenú škodu odoslal 29. 11. 2011 navrhovateľovi a poistenému dotazník na preskúmanie okolností vzniku škody. Ani od navrhovateľa, ani od poisteného odpoveď na uvedené dotazníky neobdržal. Ani na opätovné zaslanie dotazníka účastníci dopravnej nehody nereagovali, a preto súhlasil so záverom okresného súdu o tom, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno o svojom nároku a žiadal rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.).

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom konštatované neunesenie dôkazného bremena zo strany navrhovateľa len na základe skutočností zadokumentovaných v spise je predčasné, nakoľko okresný súd nevykonal ďalšie dôkazy, ktorými by bolo hodnoverne preukázané, že tvrdenie navrhovateľa o vzniku škody, priebehu škodového deja a o škodcovi, teda osoby zodpovednej za poškodenie čelného skla vozidla navrhovateľa, sú nepravdivé.

Tieto skutočnosti z doposiaľ vykonaného dokazovania nie je možné jednoznačne ustáliť. Za neunesenie dôkazného bremena nemožno považovať okolnosť, že poškodený a škodca priebeh škodovej udalosti zaznamenali nie na tlačive - Záznam o dopravnej nehode, ale na tlačive - Hlásenie škodovej udalosti pre poškodeného/pre poisteného a ani to, že tak poškodený, ako ani poistený nereagovali na výzvy odporcu a nepredložili mu ním požadované dotazníky.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 3 O.s.p. ak nejde o veci uvedené v odseku 2 (v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojiteľnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev), súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Ustanovenie § 15 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z.z. dáva poškodenému možnosť uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi s tým, že je povinný zároveň tento nárok preukázať.

V preskúmvanej veci navrhovateľ, i keď nie v tlačive - Záznam o dopravnej nehode, ale v tlačive - Hlásenie škodovej udalosti pre poškodeného/pre poisteného spolu so škodcom zaznamenali popis priebehu škodovej udalosti, označenie škodcu a poškodeného s jasným stanoviskom a vyhlásením oboch zúčastnených strán o tom, že škodu spôsobil kameň odskočený od kolies motorového vozidla poistenca odporcu, ktorý svoju vinu za vznik škody uznal.

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena, ako aj nositeľa dôkazného bremena. V zmysle vyššie citovaného ust. § 15 ods. 5 je povinný poškodený preukázať poisťovateľovi škodcu, že mu nárok na náhradu škody vznikol. To, že škodu na čelnom skle navrhovateľa spôsobil kameň odskočený od kolies motorového vozidla poistenca odporcu, účastníci nehodového deja zaznamenali na tlačive „Hlásenie škodovej udalosti pre poškodeného/pre poisteného.“

Podľa názoru odvolacieho súdu tým, že škodca a poškodený hlásenie o škodovej udalosti pre poškodeného/pre poisteného vyplnili spoločne a škodca - poistenec odporcu svoju vinu za vznik škody uznal (i keď podľa okresného súdu na nesprávnom tlačive), navrhovateľ splnil dôkaznú povinnosť a preukázal, že škoda na čelnom skle jeho motorového vozidla bola spôsobená kameňom odskočeným od kolies motorového vozidla poistenca odporcu. Tento svoju vinu za vznik škody uznal. Navrhovateľ tak uniesol bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.

Ak sa preto odporca chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že k poškodeniu motorového vozidla navrhovateľa nedošlo spôsobom, popísaným ním a škodcom v hlásení o škodovej udalosti. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena, ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave, na tom ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu.

Pokiaľ totiž navrhovateľ v konaní tvrdil, že škodu na čelnom skle jeho motorového vozidla spôsobil poistenec odporcu a tento svoje zavinenie za vznik škody uznal, nemožno vyvodiť záver o tom, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno len zo skutočnosti, že škodca a poškodený vyplnili nesprávne tlačivo o priebehu škodového deja alebo že škodca, ani poškodený s odporcom nekomunikovali. Za takejto procesnej situácie je totiž potrebné, aby odporca označil dôkazy a vyvrátil tvrdenia navrhovateľa a svojho poistenca o priebehu škodového deja a o tom, že škoda na čelnom skle motorového vozidla navrhovateľa vznikla ním popísaným spôsobom.

Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozsudok okresného súdu ako predčasný zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, aby dokazovanie vykonal na zistenie skutočností naznačených v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.